

DEN EUROPÆISKE UNION

EUROPA-PARLAMENTET

RÅDET

Bruxelles, den 18. april 2007
(OR. en)

2005/0049 (COD)

PE-CONS 3692/06

ASILE 108
MIGR 200
FRONT 243
CADREFIN 343
CODEC 1594

RETSAKTER OG ANDRE INSTRUMENTER

Vedr.: EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS BESLUTNING om
oprettelse af Den Europæiske Tilbagesendelsesfond for perioden 2008-
2013 som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af
migrationsstrømme

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS BESLUTNING Nr. .../2007/EF

af

**om oprettelse af Den Europæiske Tilbagesendelsesfond
for perioden 2008-2013 som en del af det generelle program
om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 63, nr. 2, litra b) og artikel 63, nr. 3, litra b),

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²

efter proceduren i traktatens artikel 251³, og

ud fra følgende betragtninger:

¹ EUT C 88 af 11.4.2006, s. 15.

² EUT C 115 af 16.5.2006, s. 47.

³ Europa-Parlamentets udtalelse af 14.12.2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af

- (1) Med henblik på gradvis at indføre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed skal der ifølge traktaten vedtages foranstaltninger, der skal sikre fri bevægelighed for personer og i forbindelse hermed ledsageforanstaltninger vedrørende kontrol ved de ydre grænser, asyl og indvandring, og foranstaltninger vedrørende asyl, indvandring og beskyttelse af tredjelandstatsborgeres rettigheder.
- (2) Det Europæiske Råd bekræftede på sit møde i Tammerfors den 15.- og 16. oktober 1999 sit ønske om at oprette et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Med henblik herpå skal en fælles europæisk asyl- og migrationspolitik sigte mod både en retfærdig behandling af tredjelandstatsborgere og en bedre styring af migrationsstrømmene.
- (3) En effektiv tilbagesendelsespolitik på fællesskabsplan er et nødvendigt supplement til en troværdig politik for lovlig indvandring og asyl og et vigtigt element i bekæmpelsen af ulovlig indvandring. Medlemsstaterne afsætter store beløb til gennemførelsen af tilbagesendelsesprogrammer og foranstaltninger med henblik på tvangsmæssig tilbagesendelse. En fælles indsats i Den Europæiske Union på dette område, som underbygges af tilstrækkelige finansielle midler fra Fællesskabet, kan støtte medlemsstaterne, understrege nødvendigheden af at tilbagesende personer med ulovligt ophold og være med til at øge solidariteten mellem medlemsstaterne.

- (4) Den 28. februar 2002 vedtog Rådet en samlet plan for bekæmpelse af ulovlig indvandring og menneskehandel i EU¹, hvori det understregede, at tilbagetagelses- og tilbagesendelsespolitikken er en integrerende og meget vigtig del af bekæmpelsen af ulovlig indvandring, og pegede på to hovedelementer, som en fællesskabspolitik for tilbagesendelse bør være baseret på, nemlig fælles principper og fælles foranstaltninger, som led i en forbedring af det administrative samarbejde mellem medlemsstaterne.
- (5) Rådets handlingsprogram for tilbagesendelse af den 28. november 2002, som var baseret på Kommissionens meddelelse af 14. oktober 2002 om en fællesskabspolitik for tilbagesendelse af personer med ulovligt ophold, vedrører hele handlingskæden med hensyn til forvaltning af tilbagesendelse i medlemsstaterne og omfatter både tvangsmæssig tilbagesendelse og frivillig tilbagevenden af tredjelandstatsborgere samt de centrale faser i tilbagesendelsen, herunder forberedelse og opfølgning.
- (6) Det Europæiske Råd opfordrede på sit møde i Thessaloniki den 19. - og 20. juni 2003 Kommissionen til at undersøge alle aspekter af oprettelsen af et særskilt fællesskabsinstrument vedrørende tilbagesendelse, der især skulle støtte prioriteterne i handlingsprogrammet for tilbagesendelse.
- (7) Rådets konklusioner af 2. november 2004 om prioriteterne for en effektiv udformning af en fælles tilbagetagelsespolitik, understreger at EF-tilbagetagelsesaftaler er et vigtigt bidrag til en effektiv fælles migrationsstyring og spiller en fremtrædende rolle i bekæmpelsen af ulovlig indvandring. De er en væsentlig faktor i dialogen og samarbejdet mellem Den Europæiske Union og ulovlige indvandreres oprindelseslande, tidligere bopælslande og transitlande.

¹ EFT C 142 af 14.6.2002, s. 23.

- (8) På grundlag af konklusionerne af 8. juni 2004, hvori Rådet opfordrede budgetmyndigheden til at stille de nødvendige midler til rådighed for forberedende foranstaltninger og opfordrede Kommissionen til at tage hensyn til dets holdninger til udvikling af integrerede tilbagesendelsesplaner i tæt samarbejde med medlemsstaterne, blev der iværksat en række forberedende foranstaltninger for perioden 2005-2006.
- (9) På sit møde i Bruxelles den 4.- og 5. november 2004 opfordrede Det Europæiske Råd i "Haag-programmet" til, at forberedelserne til oprettelsen af en europæisk tilbagesendelsesfond (i det følgende benævnt "fonden") indledes, og at fonden oprettes senest i 2007 på baggrund af evalueringen af den forberedende fase.
- (10) I november 2004 noterede Rådet sig formandskabets rapport om en analyse af den bedste praksis for tilbagesendelse til bestemte lande. Ifølge rapporten var der store muligheder og behov for et mere praktisk samarbejde mellem medlemsstaterne vedrørende tilbagesendelsespraksis. Det blev understreget, at der var mulighed for en mere integreret tilgang til tilbagesendelsespolitikken og de generelle politikker, både på nationalt plan og på fællesskabsplan. Rapporten fremhævede også bedste praksis i medlemsstaterne vedrørende frivillig tilbagevenden eller tvangsmæssig tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere til deres hjem- eller transitland, såsom fremme af programmer for støttet frivillig tilbagevenden med henblik på en holdbar tilbagevenden, rådgivning i forbindelse med tilbagesendelsen og tilrettelæggelse af fælles tilbagesendelsesaktioner, herunder charterflyvninger.
- (11) Det er nødvendigt at give Fællesskabet et instrument, der kan støtte og fremme den indsats, som medlemsstaterne gør for at forbedre alle aspekter af forvaltningen af tilbagesendelse på grundlag af princippet om integreret forvaltning af tilbagesendelse med henblik på at støtte en retfærdig og effektiv gennemførelse af de fælles standarder for tilbagesendelse, som er fastsat under fællesskabslovgivningen om tilbagesendelse.

- (12) For at man kan tage hensyn til resultaterne af de forberedende foranstaltninger vedrørende tilbagesendelse i 2005 og 2006 på grundlag af en rapport fra Kommissionen om evalueringen af de forberedende foranstaltninger, bør der ikke afsættes midler i henhold til denne beslutning for 2007.
- (13) De relevante fælles standarder er især Rådets direktiv 2001/40/EF af 28. maj 2001 om gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandstatsborgere¹ og de dertil knyttede beslutninger, nemlig Rådets beslutning 2004/191/EF af 23. februar 2004 om fastsættelse af kriterier og nærmere bestemmelser for udligning af de finansielle ubalancer, som følger af anvendelsen af direktiv 2001/40/EF om gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandstatsborgere², og Rådets beslutning 2004/573/EF af 29. april 2004 om tilrettelæggelse af samlet udsendelse med fly fra to eller flere medlemsstaters område af tredjelandstatsborgere, der er omfattet af individuelle afgørelser om udsendelse³.
- (14) Dette gælder også kommende fællesskabsinstrumenter, såsom et instrument om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold, som bør skabe lige vilkår inden for Den Europæiske Union med hensyn til tilbagesendelsesprocedurer og derfor skal fastlægge, på hvilke betingelser medlemsstaterne kan gennemføre tilbagesendelsesforanstaltninger, og de grænser, de kan gøre det inden for.

¹ EFT L 149 af 2.6.2001, s. 34.

² EUT L 60 af 27.2.2004, s. 55.

³ EUT L 261 af 6.8.2004, s. 28.

- (15) Medlemsstaterne bør sikre, at foranstaltninger i henhold til fonden overholder forpligtelserne vedrørende grundlæggende rettigheder, som de især fremgår af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (den europæiske menneskerettighedskonvention), Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, Genève-konventionen af 28. juli 1951 om flygtnings retsstilling, som suppleret ved New York-protokollen af 31. januar 1967, og i givet fald andre relevante internationale instrumenter, såsom FN-konventionen af 1989 om barnets rettigheder.
- (16) Da kollektiv udsendelse er forbudt i henhold til protokol nr. 4 til den europæiske menneskerettighedskonvention, bør kun personer, om hvem der er truffet individuel afgørelse om udsendelse, tilbagesendes via fælles tilbagesendelsesaktioner, som kan finansieres i medfør af denne beslutning
- (17) Fonden bør på grund af sit anvendelsesområde og formål under ingen omstændigheder yde støtte til aktioner vedrørende områder og centre, hvor personer tilbageholdes i tredjelande.
- (18) Som fastslået i programmet for tilbagesendelse, som Rådet godkendte den 28. november 2002, og som til stadighed bekræftes i EU-instrumenterne på dette område, således navnlig Rådets konklusioner om frivillig tilbagevenden af den 2. november 2005, er frivillig tilbagevenden et væsentligt element i en afbalanceret, effektiv og bæredygtig strategi for tilbagevenden.
- (19) Støtteberettigede foranstaltninger inden for rammerne af den integrerede forvaltning af tilbagesendelse bør tage hensyn til sårbare personers særlige situation.

- (20) For at effektivisere forvaltningen af tilbagesendelsen på nationalt plan bør fonden også omfatte foranstaltninger i forbindelse med frivillig tilbagevenden for personer, der ikke er forpligtet til at forlade medlemsstatens område, såsom asylansøgere, der endnu ikke har modtaget afslag, eller personer, der er omfattet af en form for international beskyttelse som omhandlet i Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse¹, eller personer, der nyder midlertidig beskyttelse som omhandlet i Rådets direktiv 2001/55/EF af 20. juli 2001 om minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer og om foranstaltninger, der skal fremme en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelsen af disse personer og følgerne heraf².
- (21) Et af de vigtigste mål med denne beslutning bør være at fremme integreret forvaltning af tilbagesendelse på nationalt plan. Medlemsstaterne tilskyndes til at gennemføre tilbagesendelsesaktioner i lyset af integrerede handlingsplaner for tilbagesendelse, som analyserer situationen i medlemsstaten med hensyn til målgruppen, fastsætter mål for de planlagte foranstaltninger og i samarbejde med de relevante parter, såsom FN's Højkommissariat for Flygtninge (UNHCR) og Den Internationale Organisation for Migration (IOM), tilbyder tilbagesendelsesordninger, som fokuserer på effektive og holdbare tilbagesendelser gennem forskellige foranstaltninger. I givet fald bør de integrerede handlingsplaner for tilbagesendelse regelmæssigt vurderes og tilpasses.

¹ EUT L 304, 30.9.2004. s. 12.

² EFT L 212, 7.8.2001, s. 12.

- (22) For at fremme frivillig tilbagevenden af personer, navnlig personer, som ikke er forpligtet til at forlade området, bør der indføres incitament for sådanne tilbagevendende, såsom fortrinsbehandling i form af øget bistand til tilbagevenden. Denne form for frivillig tilbagevenden er både i de tilbagevendendes interesse, fordi de kan vende tilbage på en værdig måde, og i myndighedernes interesse, fordi den er omkostningseffektiv. Medlemsstaterne bør tilskyndes til at prioritere frivillig tilbagevenden.
- (23) Politisk hænger frivillig tilbagevenden og tvangsmæssig tilbagesendelse imidlertid sammen og virker gensidigt forstærkende, og medlemsstaterne bør tilskyndes til at styrke komplementariteten mellem de to former i deres forvaltning af tilbagesendelse. Der er et klart behov for at gennemføre tvangsmæssige tilbagesendelser for at beskytte EU's indvandrings- og asylpolitikens integritet og medlemsstaternes indvandrings- og asylsystemer. Muligheden for tvangsmæssig tilbagesendelse er derfor en forudsætning for, at man kan sikre, at denne politik ikke undergraves, og for, at retsstatsprincippet respekteres, hvilket i sig selv er vigtigt for oprettelsen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Denne beslutning bør derfor støtte medlemsstaternes indsats for at lette tvangsmæssig tilbagesendelse.
- (24) De største hindringer, som medlemsstaterne møder i forbindelse med tilbagesendelser, opstår ofte i forbindelse med tvangsmæssige tilbagesendelser. En væsentlig hindring er usikkerhed om den pågældendes identitet, og/eller at den pågældende ikke har de nødvendige rejsedokumenter. For at afhjælpe sådanne problemer bør medlemsstaterne tilskyndes til at forbedre samarbejdet med de konsulære tjenester i tredjelande og til at øge deres indbyrdes informationsudveksling og operationelle samarbejde med hensyn til samarbejdet med disse tjenester.

- (25) Det er også afgørende, at denne beslutning i de medlemsstater, som anser det for hensigtsmæssigt, støtter specifikke foranstaltninger for de tilbagevendende i bestemmelseslandet, for det første for at sikre en effektiv tilbagevenden til deres hjemby eller hjemregion under gode forhold og for det andet for at lette en holdbar reintegration i det pågældende samfund. Sådanne foranstaltninger bør ikke bestå i bistand til tredjelandet som sådan og bør kun være støtteberettigede, hvis der er tale om en nødvendig fortsættelse af aktiviteter, som er indledt og for størstedelens vedkommende gennemført på medlemsstaternes område som led i en integreret handlingsplan for tilbagesendelse.
- (26) Desuden bør der være synergi mellem disse foranstaltninger og de aktioner, der støttes via fællesskabsinstrumenter for bistand til tredjelande, særlig det tematiske program for asyl og migration.

- (27) Denne beslutning skal indgå i en sammenhængende ramme, som også omfatter Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. .../2007/EF af ... om oprettelse af Den Europæiske Flygtningefond for perioden 2008-2013 som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme^{1*}, Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. .../2007/EF af ... om oprettelse af Fonden for De Ydre Grænser for perioden 2007-2013 som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme^{2*} og Rådets beslutning .../2007/EF af ... om oprettelse af Den Europæiske Fond for Integration af Tredjelandstatsborgere for perioden 2007-2013 som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme^{3*}, som har til formål at sikre en rimelig ansvarsfordeling mellem medlemsstaterne for så vidt angår den finansielle byrde, der følger af indførelsen af en integreret forvaltning af EU's ydre grænser og gennemførelsen af fælles politikker for asyl og indvandring, som er udviklet i overensstemmelse med afsnit IV, tredje del af traktaten.

¹ EUT ...

* EUT: Indsæt venligst nummer, dato og EUT-reference på denne afgørelse.

² EUT ...

³ EUT ...

- (28) Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser, som er oprettet i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004¹ (i det følgende benævnt "agenturet"), har bl.a. til opgave at yde medlemsstaterne den nødvendige støtte i forbindelse med tilrettelæggelsen af fælles tilbagesendelsesaktioner og at udvikle bedste praksis vedrørende erhvervelse af rejsedokumenter og udsendelse af tredjelandsstatsborgere, der opholder sig ulovligt på medlemsstaternes område. Følgelig bør agenturet sikre, at betingelserne for en effektiv, koordineret tilbagesendelsesindsats medlemsstaterne imellem er opfyldt, men overlade gennemførelsen og tilrettelæggelsen af de fælles tilbagesendelsesaktioner til de kompetente nationale tjenester. Agenturet bør derfor kunne bruge de midler, som stilles til rådighed via fællesskabsforanstaltninger under denne beslutning.
- (29) Fondens støtte ville være mere effektiv og mere målrettet, hvis samfinansieringen af de støtteberettigede foranstaltninger var baseret på strategiske flerårige programmer, som hver medlemsstat udarbejder i samråd med Kommissionen.

¹ EUT L 349 af 25.11.2004, s. 1.

- (30) På grundlag af strategiske retningslinjer, som vedtages af Kommissionen, bør hver medlemsstat udarbejde et flerårigt programmeringsdokument, der tager hensyn til dens specifikke situation og behov og beskriver dens udviklingsstrategi, som bør udgøre rammen for gennemførelsen af de foranstaltninger, der skal anføres i de årlige programmer.
- (31) I forbindelse med delt forvaltning, jf. artikel 53, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget¹ (i det følgende benævnt "finansforordningen"), bør der fastsættes betingelser, som gør det muligt for Kommissionen at udøve sit ansvar for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget, og forpligtelserne i forbindelse med medlemsstaternes samarbejde bør præciseres. Ved at anvende disse betingelser ville Kommissionen kunne sikre sig, at medlemsstaterne anvender fonden lovligt og korrekt og i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning, jf. finansforordningens artikel 27 og artikel 48, stk. 2.
- (32) Kommissionen bør fastlægge den vejledende fordeling af de disponible forpligtelsesbevillinger efter en objektiv og gennemsigtig metode.
- (33) Medlemsstaterne bør træffe passende foranstaltninger til at sikre, at forvaltnings- og kontrolsystemet fungerer effektivt samt kvaliteten af gennemførelsen. Med henblik herpå er det nødvendigt at fastsætte de overordnede principper og nødvendige funktioner, som alle programmer bør overholde.

¹ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF, Euratom) nr. 1995/2006 (EUT L 390 af 30.12.2006, s. 1).

- (34) I overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet og proportionalitetsprincippet bør medlemsstaterne have det primære ansvar for gennemførelsen af og kontrollen med fondens aktiviteter.
- (35) Medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til forvaltnings- og kontrolsystemer, godkendelse af udgifter og forebyggelse, afsløring og korrektion af uregelmæssigheder og overtrædelser af fællesskabslovgivningen bør fastlægges for at sikre en effektiv og korrekt gennemførelse af deres flerårige og årlige programmer. Navnlig med hensyn til forvaltning og kontrol er det nødvendigt at fastlægge, hvordan medlemsstaterne sikrer, at systemerne er indført og fungerer tilfredsstillende.
- (36) Uden at dette berører Kommissionens beføjelser med hensyn til finanskontrol, bør der tilskyndes til samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen på dette område.
- (37) Effektiviteten og virkningen af de foranstaltninger, som fonden støtter, afhænger også af evalueringen af disse foranstaltninger og formidling af resultaterne heraf. Medlemsstaternes og Kommissionens respektive ansvar på dette område og de ordninger, der skal sikre, at evalueringen er pålidelig samt kvaliteten af de tilhørende oplysninger, bør formaliseres.

- (38) Foranstaltningerne bør evalueres med henblik på en midtvejsrevision og en konsekvensanalyse, og evalueringsprocessen bør integreres i overvågningen af projekterne.
- (39) Da det er vigtigt, at fællesskabsmidlerne er synlige, bør Kommissionen udstikke retningslinjer for at fremme, at alle myndigheder, ikke-statslige organisationer, internationale organisationer eller andre enheder, der modtager tilskud fra denne fond, på passende vis anerkender den modtagne støtte, idet der tages hensyn til den praksis, der eksisterer i forbindelse med andre instrumenter med delt forvaltning, f.eks. strukturfondene.
- (40) I denne beslutning fastlægges der for hele programmets varighed en finansieringsramme, der udgør det primære referencegrundlag for budgetmyndigheden under den årlige budgetprocedure, jf. punkt 37 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning¹.
- (41) Målet for denne beslutning, nemlig at fremme tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold inden for rammerne af fælles standarder og princippet om integreret forvaltning af tilbagesendelser, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af foranstaltningens omfang og virkninger bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne beslutning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

¹ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

- (42) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne beslutning, bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen¹.
- (43) Da foranstaltningerne i denne beslutning vedrørende vedtagelse af strategiske retningslinjer er af generel karakter og har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne beslutning, herunder ved at lade visse sådanne bestemmelser udgå eller ved at supplere denne beslutning med nye ikke-væsentlige bestemmelser, bør foranstaltningen vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF. Af effektivitetshensyn bør de frister, som normalt gælder i forbindelse med forskriftsproceduren med kontrol, afkortes for så vidt angår vedtagelsen af de strategiske retningslinjer.
- (44) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne beslutning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.
- (45) Irland har i medfør af artikel 3 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, ved skrivelse af 6. september 2005 meddelt, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne beslutning.

¹ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. Ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).

- (46) Det Forenede Kongerige har i medfør af artikel 3 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, ved skrivelse af 27. oktober 2005 meddelt, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne beslutning
- (47) I overensstemmelse med traktatens artikel 67, stk. 2, andet led, finder proceduren i traktatens artikel 251, jf. Rådets afgørelse 2004/927/EF af 22. december 2004 om at få visse områder, der er omfattet af afsnit IV i tredje del i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, underlagt proceduren i artikel 251 i traktaten¹, anvendelse på de områder, der er omfattet af traktatens artikel 62, nr. 1), nr. 2), litra a), og nr. 3) samt artikel 63, nr. 2), litra b), og nr. 3), litra b) -

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

¹ EUT L 396 af 31.12.2004, s. 45.

KAPITEL I

EMNE, MÅL OG FORANSTALTNINGER

Artikel 1

Emne og anvendelsesområde

Ved denne beslutning oprettes Den Europæiske Tilbagesendelsesfond (i det følgende benævnt "fonden"), for perioden 1. januar 2008 til 31. december 2013 som en del af en sammenhængende ramme, der også omfatter beslutning .../2007/EF*, beslutning nr. .../2007/EF**, og beslutning .../2007/EF***, med henblik på at bidrage til en styrkelse af området med frihed, sikkerhed og retfærdighed og til anvendelse af solidaritetsprincippet mellem medlemsstaterne.

I denne beslutning fastlægges de mål, som fonden bidrager til at nå, betingelserne for gennemførelsen af fonden, de disponible finansielle midler og kriterierne for fordelingen af disse midler.

Desuden fastlægges forvaltningsreglerne for fonden, herunder reglerne for den finansielle forvaltning, og overvågnings- og kontrolordninger, som er baseret på en ansvarsfordeling mellem Kommissionen og medlemsstaterne.

* EUT: Indsæt venligst nummeret på den i betragtning 21) først nævnte beslutning (Den Europæiske Flygtningefond).

** EUT: Indsæt venligst nummeret på den i betragtning 21) anden nævnte beslutning (Fonden for De Ydre Grænser).

*** EUT: Indsæt venligst nummeret på den i betragtning 21) tredje nævnte beslutning (Den Europæiske Fond for Integration af Tredjelandstatsborgere).

Artikel 2

Fondens generelle mål

1. Fondens generelle mål er at støtte medlemsstaternes indsats for at forbedre alle aspekter af forvaltningen af tilbagesendelse ved brug af princippet om integreret forvaltning og ved at iværksætte fælles foranstaltninger, som gennemføres af medlemsstaterne, eller nationale foranstaltninger til at opfylde Fællesskabets mål under overholdelse af solidaritetsprincippet under hensyntagen til fællesskabslovgivningen på dette område, og under overholdelse af de grundlæggende rettigheder overholdes i fuldt omfang.
2. Fonden bidrager til finansieringen af teknisk bistand på medlemsstaternes eller Kommissionens initiativ.

Artikel 3

Specifikke mål

1. Fonden bidrager til at nå følgende specifikke mål:
 - a) at indføre og forbedre integreret forvaltning af tilbagesendelse og medlemsstaternes tilrettelæggelse og gennemførelse heraf
 - b) at forbedre samarbejdet mellem medlemsstaterne inden for rammerne af integreret forvaltning af tilbagesendelse og gennemførelsen heraf
 - c) at fremme en effektiv og ensartet anvendelse af fælles standarder for tilbagesendelse i overensstemmelse med politikudviklingen på dette område.

2. Integreret forvaltning af tilbagesendelse indebærer især, at de kompetente myndigheder i medlemsstaterne udvikler og gennemfører integrerede handlingsplaner for tilbagesendelse, som
- a) er baseret på en overordnet vurdering af situationen i medlemsstaten med hensyn til målgruppen eller et specifikt spørgsmål i forbindelse med tilbagesendelsen og udfordringerne i forbindelse med de planlagte foranstaltninger (f.eks. med hensyn til at fremskaffe rejsedokumenter og andre praktiske hindringer for tilbagesendelse), efter omstændighederne under hensyntagen til de relevante sager. Den overordnede vurdering udarbejdes i samarbejde med alle relevante myndigheder og partnere
 - b) sigter mod at gennemføre en bred vifte af foranstaltninger, som fremmer ordninger for frivillig tilbagevenden af tredjelandsstatsborgere, navnlig for dem, der ikke eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse og ophold på dens område, og om nødvendigt at gennemføre foranstaltninger med henblik på tvangsmæssig tilbagesendelse af disse personer under fuld overholdelse af de humanitære principper og respekt for deres værdighed
 - c) omfatter en planlægning og/eller tidsplan og i givet fald en ordning for periodisk evaluering, som gør det muligt at justere planlægningen og vurdere, hvilken virkning planen har i praksis, og
 - d) hvor medlemsstaterne finder det hensigtsmæssigt, omfatter foranstaltninger med henblik på at lette samarbejdet mellem de kompetente administrative, retshåndhævende og retlige organer, efter omstændighederne på forskellige forvaltningsniveauer.

3. De integrerede handlingsplaner for tilbagesendelse fokuserer specielt på effektive og holdbare tilbagesendelser gennem foranstaltninger såsom tilstrækkelig information forud for afrejsen, tilrettelæggelse af rejsen og transit i bestemmelseslandet i forbindelse med såvel frivillig tilbagevenden som tvangsmæssig tilbagesendelse. Der kan i det omfang, det er muligt, indføres incitamerter for personer, som vender tilbage frivilligt, såsom bistand til tilbagevenden, for at fremme frivillig tilbagevenden.

Når medlemsstaterne anser det for hensigtsmæssigt, kan planerne også omfatte støtte til modtagelse og integration.

Artikel 4

Støtteberettigede foranstaltninger i medlemsstaterne

1. Foranstaltninger vedrørende det mål, som er fastsat i artikel 3, stk. 1, litra a), er berettiget til støtte fra fonden, herunder særlig følgende foranstaltninger:
 - a) etablering eller forbedring af et effektivt, stabilt og varigt operationelt samarbejde mellem medlemsstaternes myndigheder og de konsulære myndigheder og indvandringsmyndighederne i tredjelande med henblik på at fremskaffe rejsedokumenter til brug for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere og sikre, at udsendelserne sker hurtigt og effektivt
 - b) fremme af metoder og midler til at informere om tilbagevenden så tidligt som muligt i asyl- og indvandringsprocedurerne og tilskynde de enkelte tredjelandsstatsborgere til at benytte sig af muligheden for frivillig tilbagevenden
 - c) lettelse af frivillig tilbagevenden for tredjelandsstatsborgere, især gennem programmer for støttet frivillig tilbagevenden, med henblik på at sikre, at tilbagesendelserne sker effektivt og holdbart

- d) fremme af samarbejde mellem forskellige niveauer af nationale, regionale, lokale, kommunale og andre offentlige myndigheder, således at de ansatte nemt kan få oplysninger om erfaringer med tilbagesendelse og praksis andetsteds og om muligt forene ressourcerne.
- e) forenkling og gennemførelse af tvangsmæssige tilbagesendelser af tredjelandstatsborgere, der ikke eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse og ophold, med henblik på at øge indvandringspolitikernes troværdighed og integritet og reducere varigheden af frihedsberøvelsen af personer, som afventer tvangsmæssig udsendelse.

2. Foranstaltninger vedrørende det mål, som er fastsat i artikel 3, stk. 1, litra b), er berettiget til støtte fra fonden, herunder særlig følgende foranstaltninger:

- a) samarbejde om indsamling af oplysninger om hjemlandet, det tidligere bopælsland eller transitlandet og formidling af disse oplysninger til potentielle tilbagevendende
- b) samarbejde om udvikling af effektive, stabile og holdbare operationelle arbejdsrelationer mellem medlemsstaternes myndigheder og de konsulære myndigheder og indvandringsmyndighederne i tredjelande med henblik på at lette konsulær bistand til fremskaffelse af rejsedokumenter til brug for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere og sikre, at udsendelserne sker hurtigt og effektivt
- c) udarbejdelse af fælles integrerede handlingsplaner for tilbagesendelse og gennemførelse heraf, herunder fælles programmer for frivillig tilbagevenden for specifikke hjemlande eller -regioner eller tidligere opholdslande eller transitlande

- d) undersøgelser af den nuværende situation og mulighederne for at forbedre det administrative samarbejde mellem medlemsstaterne vedrørende tilbagesendelse og undersøgelser af den rolle, som internationale og ikke-statslige organisationer bør spille i denne forbindelse
- e) udveksling af oplysninger og bedste praksis, støtte og rådgivning med hensyn til håndtering af tilbagesendelsen af særligt sårbare grupper
- f) tilrettelæggelse af seminarer for fagfolk om bedste praksis med fokus på specifikke tredjelande og/eller regioner
- g) fælles foranstaltninger, som gør det muligt at modtage tilbagetagne personer i hjemlandene, de tidligere opholdslande eller transitlandene
- h) fælles udvikling af foranstaltninger, som skal sikre, at de pågældendes tilbagevenden til hjemlandet eller det tidligere opholdsland er holdbar.

3. Foranstaltninger vedrørende det mål, som er fastsat i artikel 3, stk. 1, litra c), er berettiget til støtte fra fonden, herunder særlig følgende foranstaltninger:

- a) forbedring af de kompetente myndigheders evne til at træffe afgørelser af høj kvalitet om tilbagesendelse så hurtigt som muligt
- b) forbedring af de kompetente administrative myndigheders evne til hurtigt at gennemføre eller fuldbyrde afgørelser om udsendelse under fuld respekt for den menneskelige værdighed og de relevante europæiske sikkerhedsstandarder for sådanne foranstaltninger

- c) forbedring af de retslige organers evne til hurtigere at vurdere afgørelser om tilbagesendelse, som påklages
 - d) tilrettelæggelse af seminarer og fælles kurser for medarbejderne ved de kompetente nationale, regionale, lokale, kommunale og andre kompetente administrative organer, retshåndhævelsesorganer og retslige organer vedrørende juridiske og praktiske aspekter af tilbagesendelsesaktioner
 - e) forbedring af de kompetente administrative myndigheders evne til effektivt at gennemføre fælles ordninger for gensidig anerkendelse og fælles tilbagesendelsesaktioner, herunder de henstillinger, operationelle standarder og former for bedste praksis, som fastlægges af agenturet med hensyn til tilbagesendelse.
4. De foranstaltninger, som er omhandlet i stk. 1, 2 og 3, skal specielt fremme gennemførelsen af bestemmelserne i den relevante fællesskabslovgivning vedrørende den fælles europæiske indvandrings- og tilbagesendelsespolitik.

Artikel 5

Støtteberettigede foranstaltninger i medlemsstaterne

De støttede foranstaltninger kan omfatte følgende tiltag:

1. I alle tilfælde af tilbagesendelse: information til tredjelandsstatsborgere om tilbagesendelse generelt, rådgivning af enkeltpersoner om muligheden for frivillig tilbagevenden, oversættelsesomkostninger, tilvejebringelse af de nødvendige rejsedokumenter, omkostningerne til de nødvendige lægeundersøgelser forud for tilbagesendelsen, rejse- og forplejningsomkostninger for de tilbagevendende og deres ledsagere, herunder lægeligt personale og tolke, indkvartering af ledsagerne, herunder lægeligt personale og tolke, omkostningerne til transport i medlemsstaten og til bestemmelseslandet og samarbejde med myndighederne i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller transitlandet.
2. I alle tilfælde af tilbagesendelse: særlig bistand til sårbare grupper såsom børn, uledsagede mindreårige, handicappede, ældre, gravide, enlige forældre med mindreårige børn samt personer, der har været udsat for tortur, voldtægt eller andre alvorlige psykologiske, fysiske eller seksuelle overgreb.
3. Desuden, i tilfælde af tvangsmæssig tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere, der ikke eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse og ophold: rejseomkostninger og omkostninger til forplejning og midlertidig indkvartering af de tilbagevendende og deres ledsagere fra de deltagende medlemsstater i den organiserende medlemsstat forud for afrejsen i tilfælde af fælles tilbagesendelsesaktioner.
4. Desuden, i tilfælde af frivillig tilbagevenden af tredjelandsstatsborgere, der ikke eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse og ophold, bistand til de tilbagevendende ved forberedelsen af deres tilbagevenden samt nødvendige udgifter før tilbagesendelsen.

5. Desuden, når tredjelandsstatsborgere, der ikke er forpligtet til at forlade medlemsstaternes område, vender frivilligt tilbage og i andre tilfælde, hvor medlemsstaterne anser det for hensigtsmæssigt: et begrænset økonomisk bidrag til startudgifterne efter tilbagesendelsen, transport af den tilbagevendendes personlige ejendele, passende midlertidig indkvartering i de første dage efter ankomsten til bestemmelseslandet i et modtagelsescenter eller om nødvendigt på et hotel, uddannelse og hjælp til at finde arbejde og i givet fald begrænset startstøtte til økonomiske aktiviteter.
6. Uddannelse og videreuddannelse af medarbejderne ved de kompetente administrative organer, retshåndhævelsesorganer og retslige organer, udstationering af disse kategorier af medarbejdere fra andre medlemsstater med henblik på dels at sikre en effektiv og ensartet anvendelse af de fælles standarder for tilbagesendelse og opfyldelse af forpligtelser i henhold til internationale instrumenter vedrørende behandlingen af de tilbagevendende og dels at forbedre samarbejdet samt rejser med henblik på at vurdere resultaterne af tilbagesendelsespolitikkerne i tredjelande.
7. I tilfælde af operationelt samarbejde med konsulære myndigheder og indvandringsmyndigheder i tredjelande med henblik på at fremskaffe rejsedokumenter og sikre hurtige udsendelsesprocedurer: omkostningerne til rejse og indkvartering i medlemsstaterne for medarbejdere ved de myndigheder og tjenester, som er ansvarlige for identifikation af tredjelandsstatsborgere og verifikation af deres rejsedokumenter.
8. I tilfælde af reintegrationsforanstaltninger for tredjelandsstatsborgere, der ikke er forpligtet til at forlade medlemsstaternes område: økonomiske incitamenter og andre kortsigtede foranstaltninger, som er nødvendige for at sætte gang i reintegrationen med henblik på den tilbagevendendes personlige udvikling, såsom uddannelse, jobformidling og hjælp til at finde arbejde, startstøtte til økonomiske aktiviteter og bistand og rådgivning efter tilbagesendelsen.

9. I tilfælde af reintegrationsforanstaltninger for tredjelandsstatsborgere, der ikke eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse og ophold, når medlemsstaterne anser det for hensigtsmæssigt, økonomiske incitament og andre kortsigtede foranstaltninger, som er nødvendige for at sætte gang i reintegrationen med henblik på den tilbagevendendes personlige udvikling, såsom uddannelse, jobformidling og hjælp til at finde arbejde, startstøtte til økonomiske aktiviteter og bistand og rådgivning efter tilbagesendelsen samt foranstaltninger, som gør det muligt for medlemsstaterne at sikre, at de tilbagevendende får en passende modtagelse, når de ankommer til de pågældende tredjelande.

Artikel 6

Fællesskabsforanstaltninger

1. På Kommissionens initiativ kan op til 7% af fondens disponible midler anvendes til at finansiere tværnationale foranstaltninger eller foranstaltninger af interesse for Fællesskabet som helhed (i det følgende benævnt "fællesskabsforanstaltninger") vedrørende tilbagesendelsespolitikken og tiltag, der finder anvendelse på de målgrupper, som er omhandlet i artikel 7.
2. For at være berettiget til støtte skal fællesskabsforanstaltninger specielt:
 - a) fremme samarbejdet på fællesskabsplan om gennemførelsen af fællesskabslovgivningen og god praksis
 - b) støtte etablering af tværnationale samarbejdsnet og pilotprojekter baseret på tværnationale partnerskaber mellem organer beliggende i to eller flere medlemsstater, der har til formål at fremme innovationen, gøre det lettere at udveksle erfaringer og god praksis og forbedre tilbagesendelsespolitikken kvalitet

- c) støtte tværnationale oplysningskampagner
- d) støtte undersøgelser, formidling og udveksling af oplysninger om bedste praksis og alle andre aspekter af tilbagesendelsespolitikkerne, herunder anvendelse af den nyeste teknologi, navnlig for at tilskynde til mere komparativ forskning vedrørende virkningerne af de tidligere og de nuværende programmer for tilbagesendelse
- e) støtte pilotprojekter og undersøgelser, som ser på mulighederne for nye former for samarbejde på fællesskabsplan og fællesskabslovgivning på dette område
- f) støtte medlemsstaternes udvikling og anvendelse af fælles statistiske værktøjer, metoder og indikatorer til måling af udviklingen i politikken på tilbagesendelsesområdet, navnlig med henblik på at formidle statistikker underopdelt efter henholdsvis frivillig tilbagevenden og tvangsmæssig tilbagesendelse
- g) støtte til udvikling og regelmæssig ajourføring af en fælles håndbog vedrørende bedste praksis for tilbagesendelse, herunder ledsaget tilbagesendelse i samarbejde med agenturet
- h) yde støtte til medlemsstaterne i tilfælde af behørigt begrundede nødsituationer, der kræver en hasteindsats.

3. Det årlige arbejdsprogram med fastsættelse af prioriteterne for fællesskabsforanstaltningerne vedtages efter proceduren i artikel 52, stk. 2.

Artikel 7
Målgrupper

1. Målgrupperne for denne beslutning omfatter:
 - a) enhver tredjelandstatsborger, der endnu ikke har modtaget et endeligt afslag på sin anmodning om international beskyttelse i en medlemsstat, og som kan vælge at gøre brug af frivillig tilbagevenden, forudsat at vedkommende ikke har erhvervet en ny nationalitet og ikke har forladt denne medlemsstats område
 - b) enhver tredjelandstatsborger, som i en medlemsstat er omfattet af en form for international beskyttelse som omhandlet i direktiv 2004/83/EF eller midlertidig beskyttelse som omhandlet i direktiv 2001/55/EF, og som vælger at gøre brug af frivillig tilbagevenden, forudsat at vedkommende ikke har erhvervet en ny nationalitet og ikke har forladt denne medlemsstats område
 - c) enhver tredjelandstatsborger, som ikke eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse og/eller ophold i en medlemsstat, og som i overensstemmelse med sin forpligtelse til at forlade denne medlemsstats område gør brug af frivillig tilbagevenden
 - d) enhver anden tredjelandstatsborger, der ikke eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse og/eller ophold i en medlemsstat.
2. Tredjelandstatsborger er enhver person, der ikke er unionsborger som omhandlet i traktatens artikel 17, stk. 1.

KAPITEL II

PRINCIPPER FOR STØTTE

Artikel 8

Komplementaritet, sammenhæng og overensstemmelse

1. Fonden yder støtte, der supplerer nationale, regionale og lokale foranstaltninger, hvori Fællesskabets prioriteter er integreret.
2. Kommissionen og medlemsstaterne sikrer, at der er sammenhæng mellem fondens og medlemsstaternes støtte og Fællesskabets aktiviteter, politikker og prioriteter. Denne sammenhæng anføres specielt i det flerårige program, som er omhandlet i artikel 19.
3. Foranstaltninger, der finansieres af fonden, skal være i overensstemmelse med bestemmelserne i traktaten og de retsakter, der er vedtaget i henhold hertil.

Artikel 9

Programmering

1. Fondens mål søges virkeliggjort inden for rammerne af den flerårige programmeringsperiode fra 2008 til 2013, som underkastes en midtvejsrevision i henhold til artikel 22. Det flerårige programmeringssystem omfatter prioriteterne og en proces for forvaltning, beslutningstagning, revision og godkendelse.
2. De flerårige programmer, som Kommissionen har godkendt, gennemføres ved hjælp af årlige programmer.

Artikel 10

Subsidiær og proportional indsats

1. Gennemførelsen af de flerårige og årlige programmer, som er omhandlet i artikel 19 og 21, henhører under medlemsstaternes ansvar på det rette territoriale niveau i overensstemmelse med det institutionelle system, der kendetegner den enkelte medlemsstat. Ansvaret udøves i overensstemmelse med denne beslutning.
2. Med hensyn til revisionsbestemmelserne varierer de midler, som Kommissionen og medlemsstaterne anvender, efter fællesskabsstøttens størrelse. Det samme princip anvendes med hensyn til bestemmelserne om evaluering og rapporter om de flerårige og årlige programmer.

Artikel 11

Gennemførelsesmetoder

1. Det fællesskabsbudget, der afsættes til fonden, gennemføres i henhold til artikel 53, stk. 1, litra b), i finansforordningen, dog ikke hvad angår de fællesskabsforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 6, og den tekniske bistand, der er omhandlet i denne beslutnings artikel 16.
2. Kommissionen udøver sit ansvar for gennemførelsen af Den Europæiske Union almindelige budget ved at:
 - a) kontrollere, at der findes velfungerende forvaltnings- og kontrolsystemer i medlemsstaterne, efter procedurerne i artikel 32

- b) tilbageholde eller suspendere alle eller en del af betalingerne efter procedurene i artikel 41 og 42, hvis de nationale forvaltnings- og kontrolsystemer svigter, og anvende enhver anden nødvendig finansiel korrektion efter procedurene i artikel 45 og 46.

Artikel 12

Partnerskab

1. Hver medlemsstat tilrettelægger efter gældende nationale regler og national praksis et partnerskab med de myndigheder og organer, der er involveret i gennemførelsen af det flerårige program, eller som ifølge den pågældende medlemsstat kan yde et værdifuldt bidrag til udviklingen af det.

Sådanne myndigheder og organer kan omfatte de kompetente regionale, lokale og kommunale myndigheder og andre offentlige myndigheder, internationale organisationer navnlig UNHCR og organer, der repræsenterer civilsamfundet, såsom ikke-statslige organisationer eller arbejdsmarkedets parter.

2. Et sådant partnerskab gennemføres i fuld overensstemmelse med de forskellige partnerkategoriers respektive institutionelle, juridiske og finansielle beføjelser.

KAPITEL III

FINANSIEL RAMME

Artikel 13

Samlede midler

1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af denne beslutning fra 1. januar 2008 til 31. december 2013 udgør 676 mio. EUR.
2. De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af den finansielle ramme.
3. Kommissionen fastlægger den vejledende årlige fordeling af midlerne på de enkelte medlemsstater efter kriterierne i artikel 14.

Artikel 14

Den årlige fordeling af midlerne til støtteberettigede foranstaltninger i medlemsstaterne

1. Hver medlemsstat modtager et fast beløb på 300 000 EUR fra fondens årlige bevilling.

Dette beløb forhøjes til 500 000 EUR pr. år for perioden 2008-2013 for de medlemsstater, der tiltrådte Den Europæiske Union pr. 1. maj 2004.

Dette beløb forhøjes til 500 000 EUR pr. år for de medlemsstater, der tiltræder Den Europæiske Union i perioden 2007-2013, for den resterende del af perioden 2008-2013, at regne fra året efter deres tiltrædelse.

2. Den resterende del af de årlige disponible midler fordeles således mellem medlemsstaterne:
 - a) 50% af midlerne fordeles i forhold til det samlede antal tredjelandstatsborgere, som ikke eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse og ophold på medlemsstatens område, og for hvilke der i løbet af de foregående tre år er truffet en afgørelse om tilbagesendelse efter den nationale lovgivning og/eller fællesskabslovgivningen, dvs. en administrativ eller retslig afgørelse eller foranstaltning, der fastslår eller erklærer, at opholdet er ulovligt, og pålægger den pågældende en forpligtelse til at vende tilbage
 - b) 50% af midlerne fordeles i forhold til antallet af tredjelandstatsborgere, som i løbet af de foregående tre år rent faktisk har forladt medlemsstatens område som følge af en administrativ eller retslig afgørelse om udsendelse, uanset om de er rejst frivilligt eller er udsendt tvangsmæssigt.
3. De tredjelandstatsborgere, som er omhandlet i stk. 2, omfatter ikke:
 - a) tredjelandstatsborgere, som under ophold i en medlemsstats transitzone nægtes indrejse

b) tredjelandsstatsborgere, som af en medlemsstat skal tilbagesendes til en anden medlemsstat, navnlig i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18. februar 2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger¹ i en af medlemsstaterne.

4. Referencetallene er de seneste statistikker, som Kommissionen (Eurostat) på grundlag af data fra medlemsstaterne har udarbejdet i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen.

Hvis medlemsstaterne ikke har indsendt de pågældende statistikker til Kommissionen (Eurostat), skal de fremlægge foreløbige data så hurtigt som muligt.

Inden Kommissionen (Eurostat) accepterer disse data som referencetal, vurderer den de statistiske oplysningers kvalitet, sammenlignelighed og fuldstændighed efter de sædvanlige operationelle procedurer. På Kommissionens (Eurostats) anmodning leverer medlemsstaterne alle de nødvendige oplysninger til dette formål.

Artikel 15

Finansieringsstruktur

1. Finansielle bidrag fra fonden har form af tilskud.
2. Foranstaltninger, der støttes af fonden, skal samfinansieres af offentlige eller private kilder og være af almennyttig karakter og må ikke modtage støtte fra andre kilder, som er omfattet af Den Europæiske Unions almindelige budget.

¹ EUT L 50 af 25.2.2003, s. 1.

3. Midlerne fra fonden skal udgøre et supplement til offentlige eller tilsvarende tilskud, som medlemsstaterne yder til foranstaltninger, der er omfattet af denne beslutning.
4. Fællesskabets bidrag til de støttede projekter kan ikke overstige 50% af de samlede omkostninger til en specifik foranstaltning for så vidt angår foranstaltninger, der gennemføres i medlemsstaterne i henhold til artikel 3.

Denne andel kan forhøjes til 75% for projekter, der vedrører specifikke prioriteter, som er fastsat i de strategiske retningslinjer, jf. artikel 18.

Fællesskabsandelen forhøjes til 75% i de medlemsstater, der er omfattet af samhørighedsfonden.

5. Inden for rammerne af gennemførelsen af den nationale programmering, jf. kapitel IV, udvælger medlemsstaterne projekter til finansiering på grundlag af følgende minimumskriterier:
 - a) situationen og behovene i medlemsstaten
 - b) omkostningseffektivitet, bl.a. i forhold til antallet af personer, der er involveret i projektet
 - c) ansøgerorganisationens og eventuelle partnerorganisationers erfaringsgrundlag, ekspertise, pålidelighed og finansielle bidrag
 - d) omfanget af projekternes komplementaritet med andre foranstaltninger, der får støtte fra Den Europæiske Unions almindelige budget eller som led i nationale programmer.

6. Generelt yder Fællesskabet finansiel støtte til foranstaltninger inden for rammerne af fonden i højst tre år, under forudsætning af regelmæssige rapporter om de fremskridt, der er gjort.

Artikel 16

Teknisk bistand på Kommissionens initiativ

1. Fonden kan på Kommissionens initiativ og/eller vegne anvende op til 500 000 EUR af sin årlige bevilling til at finansiere forberedende foranstaltninger, foranstaltninger vedrørende overvågning og administrativ og teknisk støtte og foranstaltninger vedrørende evaluering, revision og inspektion, der er nødvendige for at gennemføre denne beslutning.
2. Disse foranstaltninger omfatter:
 - a) undersøgelser, evalueringer, ekspertrapporter og statistikker, også af generel art, vedrørende fondens virksomhed
 - b) informationsforanstaltninger, der henvender sig til medlemsstaterne, de endelige støttemodtagere og den brede offentlighed, bl.a. oplysningskampagner og en fælles database med de projekter, der finansieres af fonden
 - c) oprettelse, drift og sammenkobling af elektroniske systemer til forvaltning, overvågning, inspektion og evaluering
 - d) udarbejdelse af en fælles ramme for evaluering og overvågning samt et system til fastlæggelse af indikatorer, der tager hensyn til nationale indikatorer, hvor det er relevant

- e) forbedring af evalueringsmetoderne og udveksling af oplysninger om praksis på dette område
- f) informations- og uddannelsesforanstaltninger, der henvender sig til de myndigheder, der er udpeget af medlemsstaterne i henhold til artikel 25, og som supplerer medlemsstaternes vejledning af deres myndigheder, jf. artikel 31, stk. 2.

Artikel 17

Teknisk bistand på medlemsstaternes initiativ

1. På en medlemsstats initiativ kan fonden for hvert årligt program finansiere forberedende foranstaltninger, foranstaltninger vedrørende forvaltning, overvågning, evaluering, information og kontrol og foranstaltninger, der skal styrke den administrative kapacitet med henblik på gennemførelsen af fonden.
2. Det beløb, der afsættes til teknisk bistand under hvert årligt program, kan ikke overstige:
 - a) for perioden 2008-2010, 7% af den samlede årlige samfinansiering, som den pågældende medlemsstat har fået tildelt, plus 30 000 EUR, og
 - b) for perioden 2011-2013, 4% af den samlede årlige samfinansiering, som den pågældende medlemsstat har fået tildelt, plus 30 000 EUR.

KAPITEL IV

PROGRAMMERING

Artikel 18

Vedtagelse af strategiske retningslinjer

1. Kommissionen vedtager strategiske retningslinjer, som indeholder en ramme for fondens arbejde under hensyntagen til fremskridtene i udviklingen og gennemførelsen af fællesskabslovgivningen om tilbagesendelse og de foranstaltninger, som Fællesskabet har truffet vedrørende ulovlig indvandring, samt den vejledende fordeling af fondens finansielle midler for den flerårige programmeringsperiode.
2. For de af fondens mål, som er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a) og b), skal disse retningslinjer navnlig føre Fællesskabets prioriteter ud i livet med henblik på at fremme:
 - a) tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere, som ikke er i besiddelse af pas eller andre identitetspapirer
 - b) tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere, som ikke er omfattet af Fællesskabets tilbagetagelsesaftaler eller nationale bilaterale tilbagetagelsesaftaler, med henblik på at styrke en stats folkeretlige forpligtelse til at tilbagetage egne statsborgere
 - c) tilbagesendelse til et bestemt land af tredjelandstatsborgere og statsløse, som er kommet fra eller har haft ophold i det pågældende land uden at være statsborgere i landet

- d) tilbagesendelse af personer, som ikke er forpligtet til at forlade medlemsstaternes område, såsom asylansøgere, der endnu ikke har modtaget afslag, og personer, der er omfattet af en form for international beskyttelse som omhandlet i direktiv 2004/83/EF eller midlertidig beskyttelse som omhandlet i direktiv 2001/55/EF
- e) tilbagesendelse af særligt sårbare grupper.

For de af fondens mål, som er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra c), skal disse retningslinjer navnlig føre Fællesskabets prioriteter ud i livet med henblik på at fremme kendskabet til de fælles standarder i hele EU og inddragelse af disse standarder i det daglige arbejde med forvaltning af tilbagesendelse i medlemsstaternes administrative myndigheder.

- 3. Kommissionen vedtager de strategiske retningslinjer vedrørende den flerårige programmeringsperiode senest den 1. juli 2007.
- 4. De strategiske retningslinjer vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 52, stk. 3. Når disse strategiske retningslinjer er vedtaget, knyttes de som bilag til denne beslutning.

Artikel 19
Udarbejdelse og godkendelse af
nationale flerårige programmer

1. Hver medlemsstat foreslår på grundlag af de strategiske retningslinjer, som er omhandlet i artikel 18, et udkast til et flerårigt program, der indeholder følgende:
 - a) en beskrivelse af den nuværende situation i medlemsstaten med hensyn til princippet om integreret forvaltning af tilbagesendelse, samarbejde med de konsulære myndigheder og indvandringsmyndighederne i tredjelande, foranstaltninger og politikker vedrørende frivillig tilbagevenden og tvangsmæssig tilbagesendelse, med oplysninger underopdelt efter henholdsvis frivillig tilbagevenden og tvangsmæssig tilbagesendelse, hvis sådanne foreligger, strategien for reintegrationsforanstaltninger og for sikring af, at tilbagesendelserne er holdbare, kapacitetsopbygning i de kompetente administrative og retslige myndigheder og samarbejde med andre medlemsstater på de nævnte områder
 - b) en analyse af behovene i den pågældende medlemsstat med hensyn til samarbejde med de konsulære myndigheder og indvandringsmyndighederne i tredjelande, foranstaltninger og politikker vedrørende frivillig tilbagevenden og tvangsmæssig tilbagesendelse, strategien for reintegrationsforanstaltninger og for sikring af, at tilbagesendelserne er holdbare, kapacitetsopbygning i de kompetente administrative og retslige myndigheder og samarbejde med andre medlemsstater på de nævnte områder med en angivelse af de operationelle mål, der er fastsat med henblik på at opfylde disse behov i den periode, som det flerårige program omfatter

- c) en hensigtsmæssig strategi for, hvordan disse mål skal nås, med angivelse af prioriteterne i forbindelse med gennemførelsen af målene, og en beskrivelse af de foranstaltninger, der er planlagt med henblik på gennemførelsen af disse prioriteter
- d) en angivelse af, hvorvidt denne strategi er forenelig med andre regionale og nationale instrumenter og fællesskabsinstrumenter
- e) oplysninger om prioriteterne og de specifikke mål for disse. De pågældende mål skal kvantificeres ved hjælp af et begrænset antal indikatorer for gennemførelse, resultater og virkning under hensyntagen til proportionalitetsprincippet. Indikatorerne skal gøre det muligt at måle fremskridtene i forhold til udgangssituationen og effektiviteten af de mål, gennem hvilke prioriteterne gennemføres
- f) en beskrivelse af den fremgangsmåde, der er valgt til gennemførelse af det partnerskabsprincip, der er fastlagt i artikel 12
- g) et udkast til en finansieringsplan, som for hver prioritet og for hvert årligt program indeholder oplysninger om det planlagte finansielle bidrag fra fonden og størrelsen af den samlede offentlige eller private samfinansiering
- h) de bestemmelser, som er fastsat for at sikre, at det flerårige program offentliggøres.

2. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen deres udkast til det flerårige program senest fire måneder efter, at Kommissionen har fastlagt de strategiske retningslinjer.
3. For at kunne godkende udkastet til det flerårige program undersøger Kommissionen:
 - a) udkastet til det flerårige programs overensstemmelse med fondens mål og de strategiske retningslinjer, som er omhandlet i artikel 18
 - b) relevansen af de foranstaltninger, der er beskrevet i udkastet til det flerårige program, i lyset af den foreslåede strategi
 - c) om de forvaltnings- og kontrolsystemer, som medlemsstaterne har indført med henblik på gennemførelsen af fondens foranstaltninger, overholder bestemmelserne i denne beslutning
 - d) om udkastet til det flerårige program overholder fællesskabslovgivningen og specielt den fællesskabslovgivning, der skal sikre fri bevægelighed for personer, og i forbindelse hermed direkte tilknyttede ledsageforanstaltninger vedrørende kontrol ved de ydre grænser, asyl og indvandring.

4. Hvis Kommissionen mener, at et udkast til et flerårigt program ikke stemmer overens med de strategiske retningslinjer og/eller ikke overholder bestemmelserne i denne beslutning om forvaltnings- og kontrolsystemer eller fællesskabslovgivningen, opfordrer den den pågældende medlemsstat til at fremsende de nødvendige supplerende oplysninger og, hvor det er relevant, til at revidere udkastet til det flerårige program i overensstemmelse hermed.
5. Kommissionen godkender hvert flerårigt program inden tre måneder efter, at det formelt er forelagt, efter proceduren i artikel 52, stk. 2.

Artikel 20

Revision af de flerårige programmer

1. På den pågældende medlemsstats eller Kommissionens initiativ underkastes det flerårige program en fornyet undersøgelse og revideres om nødvendigt for resten af programmeringsperioden for at tage større eller anderledes hensyn til Fællesskabets prioriteter. De flerårige programmer kan underkastes en fornyet undersøgelse på baggrund af evalueringer og/eller som følge af gennemførelsesvanskeligheder.
2. Kommissionen træffer beslutning om godkendelse af revisionen af det flerårige program hurtigst muligt efter, at den pågældende medlemsstat formelt har indgivet anmodning herom. Revisionen af det flerårige program foretages efter proceduren i artikel 52, stk. 2.

Artikel 21
Årlige programmer

1. Det flerårige program, som Kommissionen har godkendt, gennemføres ved hjælp af årlige arbejdsprogrammer.
2. Kommissionen forelægger senest den 1. juli hvert år medlemsstaterne et skøn over de beløb, de vil få tildelt det følgende år inden for rammerne af de samlede bevillinger, der afsættes under den årlige budgetprocedure, beregnet efter reglerne i artikel 14.
3. Medlemsstaterne forelægger senest den 1. november hvert år Kommissionen et udkast til det årlige program for det følgende år, som er udarbejdet i overensstemmelse med det flerårige program, og som omfatter følgende elementer:
 - a) de generelle regler for udvælgelse af de projekter, der skal finansieres under det årlige program
 - b) en beskrivelse af de foranstaltninger, der skal støttes under det årlige program
 - c) den foreslåede finansielle fordeling af fondens bidrag på de forskellige foranstaltninger under programmet samt en angivelse af det beløb, der anmodes om til teknisk bistand, jf. artikel 17, med henblik på gennemførelsen af det årlige program.

4. Uanset stk. 3 forelægger medlemsstaterne udkastet til de årlige programmer for 2008 til Kommissionen senest den 1. marts 2008.
5. Kommissionen gennemgår medlemsstatens udkast til det årlige program under hensyntagen til den endelige størrelse af de bevillinger, fonden har fået tildelt under budgetproceduren.

Kommissionen meddeler senest en måned efter den formelle forelæggelse af udkastet den pågældende medlemsstat, om den kan godkende det. Hvis udkastet til det årlige program ikke er i overensstemmelse med det flerårige program, opfordrer Kommissionen medlemsstaten til at fremsende de nødvendige supplerende oplysninger og, hvor det er relevant, til at revidere udkastet til det årlige program.

Kommissionen træffer senest den 1. marts det pågældende år beslutning om finansiering og godkender dermed det årlige program. I beslutningen anføres det beløb, som den pågældende medlemsstat får tildelt, samt den periode, hvori udgifterne er støtteberettigede.

6. Af hensyn til behørigt begrundede nødsituationer, der ikke var forudset på det tidspunkt, hvor det årlige program blev godkendt, og som kræver hurtig indgriben, kan en medlemsstat revidere op til 10% af den finansielle fordeling af fondens bidrag mellem de forskellige foranstaltninger, der er opført i det årlige program, eller tildele op til 10% af fordelingen til andre foranstaltninger i overensstemmelse med denne beslutning. Den pågældende medlemsstat orienterer Kommissionen om det reviderede årlige program.

Artikel 22

Midtvejsrevision af det flerårige program

1. Kommissionen tager de strategiske retningslinjer op til revision og vedtager om fornødent senest den 31. marts 2010 reviderede strategiske retningslinjer for perioden 2011-2013.
2. Hvis der vedtages sådanne reviderede strategiske retningslinjer, tager hver medlemsstat sit flerårige program op til fornyet overvejelse og reviderer det, hvis det er relevant.
3. Reglerne i artikel 19 om udarbejdelse og godkendelse af nationale flerårige programmer finder tilsvarende anvendelse på udarbejdelse og godkendelse af disse reviderede flerårige programmer.
4. De reviderede strategiske retningslinjer vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 52, stk. 3.

KAPITEL V

FORVALTNINGS- OG KONTROLSYSTEMER

Artikel 23

Gennemførelse

Kommissionen er ansvarlig for gennemførelsen af denne beslutning og vedtager de gennemførelsesbestemmelser, der måtte være nødvendige.

Artikel 24
Almindelige principper for
forvaltnings- og kontrolsystemer

De forvaltnings- og kontrolsystemer, som medlemsstaterne indfører i forbindelse med de flerårige programmer, omfatter:

- a) en definition af forvaltnings- og kontrolorganernes opgaver og en opgavefordeling inden for hvert organ
- b) overholdelse af princippet om adskillelse af opgaver mellem og inden for sådanne organer
- c) tilstrækkelige midler til, at de enkelte organer kan udføre de opgaver, de har fået tildelt, i hele gennemførelsesperioden for de foranstaltninger, som samfinansieres af fonden
- d) procedurer til sikring af, at de udgifter, der anmeldes under de årlige programmer, er korrekte og formelt rigtige
- e) pålidelige elektroniske systemer for regnskabsføring, overvågning og finansiel rapportering
- f) et rapporterings- og overvågningssystem, hvis det ansvarlige organ uddelegerer opgavernes udførelse til et andet organ
- g) procedurehåndbøger vedrørende de opgaver, der skal udføres
- h) ordninger for revision af den måde systemet fungerer på

- i) systemer og procedurer til sikring af et tilstrækkeligt revisionsspor
- j) rapporterings- og overvågningsprocedurer vedrørende uregelmæssigheder og inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb.

Artikel 25

Udpegning af myndigheder

1. Medlemsstaten udpeger med henblik på gennemførelsen af sit flerårige program og sine årlige programmer følgende:
 - a) en ansvarlig myndighed: et administrativt organ under medlemsstaten, en national offentlig myndighed eller et nationalt offentligt organ, som er udpeget af medlemsstaten, eller et organ, der er underlagt medlemsstatens privatret og har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver, som har ansvaret for forvaltningen af det flerårige program og årlige programmer, der støttes af fonden, og varetager al kommunikation med Kommissionen
 - b) en godkendelsesmyndighed: en national offentlig myndighed, et nationalt offentligt organ eller en person, der har et sådant organs eller en sådan myndigheds beføjelser, som af medlemsstaten er udpeget til at godkende udgiftsanmeldelser, før de sendes til Kommissionen
 - c) en revisionsmyndighed: en national offentlig myndighed eller et nationalt offentligt organ, der arbejder uafhængigt af den ansvarlige myndighed og godkendelsesmyndigheden, og som er udpeget af medlemsstaten og har ansvaret for at efterprøve, at forvaltnings- og kontrolsystemet fungerer effektivt
 - d) i givet fald en myndighed, til hvilken der uddelegeres opgaver.

2. Medlemsstaten fastsætter regler for sit forhold til de myndigheder, der er omhandlet i stk. 1, og for deres forhold til Kommissionen.
3. Med forbehold af artikel 24, litra b), kan nogle af eller alle de myndigheder, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, tilhøre samme organ.
4. Kommissionen vedtager gennemførelsesbestemmelserne til artikel 26-30 efter proceduren i artikel 52, stk. 2.

Artikel 26

Ansvarlig myndighed

1. Den ansvarlige myndighed skal opfylde følgende minimumskrav. Den skal:
 - a) være en juridisk person, medmindre den er et administrativt organ under medlemsstaten
 - b) have den nødvendige infrastruktur for let at kunne kommunikere med en bred vifte af brugere og med de ansvarlige myndigheder i de andre medlemsstater og Kommissionen
 - c) fungere i en administrativ kontekst, som gør det muligt at varetage opgaverne på en forsvarlig måde og undgå enhver interessekonflikt
 - d) kunne anvende fællesskabsreglerne om forvaltning af midler
 - e) have en økonomisk og forvaltningsmæssig kapacitet, som står i forhold til omfanget af de fællesskabsmidler, den skal forvalte

- f) råde over personale, der har de nødvendige faglige kvalifikationer til at kunne varetage administrative opgaver i et internationalt miljø.
2. Medlemsstaten sikrer den ansvarlige myndighed en tilstrækkelig finansiering, så den kan fortsætte med at varetage sine opgaver korrekt i hele perioden 2008-2013.
3. Kommissionen kan bistå medlemsstaterne med at uddanne personale, navnlig med hensyn til korrekt anvendelse af kapitel V-IX.

Artikel 27

Den ansvarlige myndigheds opgaver

1. Den ansvarlige myndighed har ansvaret for forvaltningen og gennemførelsen af det flerårige program i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.

Den skal navnlig:

- a) høre partnerne i henhold til artikel 12
- b) forelægge Kommissionen forslag til de flerårige og årlige programmer, som er omhandlet i artikel 19 og 21
- c) tilrettelægge og offentliggøre indkaldelser af bud og forslag, hvis det er hensigtsmæssigt
- d) tilrettelægge udvælgelsen af projekter til samfinansiering under fonden, i overensstemmelse med kriterierne i artikel 15, stk. 5

- e) modtage betalinger fra Kommissionen og foretage udbetalinger til de endelige støttemodtagere
- f) sikre, at der er sammenhæng og komplementaritet mellem samfinansieringen fra fonden og fra andre relevante finansielle instrumenter på nationalt plan og på fællesskabsplan
- g) overvåge, at de samfinansierede produkter og tjenesteydelser leveres, og at de anmeldte udgifter til foranstaltninger faktisk er afholdt og er i overensstemmelse med fællesskabsreglerne og de nationale regler
- h) sørge for, at der er et system til elektronisk registrering og lagring af regnskabsdata for hver foranstaltning, der er omfattet af de årlige programmer, og at de gennemførelsesdata, som er nødvendige for den økonomiske forvaltning, overvågningen, kontrollen og evalueringen, indsamles
- i) sikre, at endelige støttemodtagere og andre organer, der medvirker ved gennemførelsen af de foranstaltninger, som samfinansieres af fonden, enten har et særskilt regnskabssystem eller en passende regnskabskode for alle transaktioner med tilknytning til foranstaltningen, uden at dette dog berører nationale regnskabsregler
- j) sørge for, at evalueringerne af fonden, jf. artikel 49, foretages inden for de frister, der er fastsat i artikel 50, stk. 2, og opfylder de kvalitetsstandarder, som er aftalt mellem Kommissionen og medlemsstaten
- k) indføre procedurer til sikring af, at alle dokumenter om udgifter og revisioner, som er nødvendige for at sikre et passende revisionsspor, opbevares i overensstemmelse med kravene i artikel 43

- l) sikre, at revisionsmyndigheden modtager alle de nødvendige oplysninger om de anvendte forvaltningsprocedurer og de projekter, der samfinansieres af fonden, med henblik på at gennemføre de revisioner, som er omhandlet i artikel 30, stk. 1
 - m) sikre, at godkendelsesmyndigheden modtager alle de nødvendige oplysninger om de anvendte procedurer og gennemførte kontroller vedrørende udgifter med henblik på godkendelse
 - n) udarbejde og forelægge Kommissionen fremskridtsrapporter og endelige rapporter om gennemførelsen af de årlige programmer, udgiftsanmeldelser, som er godkendt af godkendelsesmyndigheden, og betalingsanmodninger, eller i givet fald erklæringer om godtgørelse
 - o) gennemføre informations- og rådgivningsaktiviteter og formidle resultaterne af de støttede foranstaltninger
 - p) samarbejde med Kommissionen og de ansvarlige myndigheder i de andre medlemsstater
 - q) kontrollere de endelige støttemodtageres gennemførelse af retningslinjerne i artikel 33, stk. 6.
2. Den ansvarlige myndigheds forvaltningsaktiviteter i forbindelse de projekter, som gennemføres i medlemsstaterne, kan finansieres som teknisk bistand, jf. artikel 16.

Artikel 28

Den ansvarlige myndigheds uddelegering af opgaver

1. Når alle eller nogle af den ansvarlige myndigheds opgaver uddelegeres til en anden myndighed, fastlægger den ansvarlige myndighed de uddelegerede opgavers omfang, og den fastlægger detaljerede procedurer for gennemførelsen af de uddelegerede opgaver, som skal opfylde betingelserne i artikel 26.
2. Det skal indgå i disse procedurer, at den ansvarlige myndighed regelmæssigt skal gives oplysninger om, hvorvidt de uddelegerede opgaver udføres effektivt, og en beskrivelse af de anvendte midler.

Artikel 29

Godkendelsesmyndighed

1. Godkendelsesmyndigheden skal:
 - a) attestere, at:
 - i) udgiftsanmeldelsen er nøjagtig, følger af pålidelige regnskabssystemer og er baseret på kontrollerbare bilag
 - ii) de anmeldte udgifter er i overensstemmelse med de relevante fællesskabsregler og nationale regler og er afholdt i forbindelse med foranstaltninger, som er udvalgt i overensstemmelse med de kriterier, der er fastsat for programmet, under overholdelse af fællesskabsreglerne og de nationale regler

- b) med henblik på godkendelse sikre sig, at den fra den ansvarlige myndighed har modtaget tilstrækkelige oplysninger om de fulgte procedurer og de kontroller, som er foretaget, i forbindelse med udgifter, der er medtaget i udgiftsanmeldelserne
 - c) med henblik på godkendelse tage hensyn til resultaterne af alle revisioner, der er foretaget af revisionsmyndigheden eller under dennes ansvar
 - d) føre regnskaber i elektronisk form over de udgifter, der er anmeldt til Kommissionen
 - e) kontrollere, at enhver fællesskabsfinansiering, som konstateres uretmæssigt udbetalt som følge af uregelmæssigheder, inddrives, i givet fald forhøjet med renter,
 - f) føre regnskab over de beløb, der skal inddrives, og de beløb, der er inddrevet, til Den Europæiske Unions almindelige budget, om muligt ved fradrag i den følgende udgiftsanmeldelse.
2. Godkendelsesmyndighedens aktiviteter i forbindelse med de projekter, som gennemføres i medlemsstaterne, kan finansieres som teknisk bistand, jf. artikel 17, forudsat at denne myndigheds beføjelser efter artikel 25 respekteres.

Artikel 30
Revisionsmyndighed

1. Revisionsmyndigheden skal:
 - a) sikre, at der foretages revisioner med henblik på at efterprøve, om forvaltnings- og kontrolsystemet fungerer effektivt
 - b) sikre, at revisionerne af foranstaltningerne foretages på grundlag af en passende stikprøve med henblik på at efterprøve de anmeldte udgifter; stikprøven skal omfatte mindst 10% af de samlede støtteberettigede udgifter til hvert årligt program
 - c) inden for seks måneder efter godkendelsen af det flerårige program forelægge Kommissionen en revisionsstrategi, som omfatter de organer, der skal foretage den i litra a) og b) omhandlede revision, og som sikrer, at de vigtigste modtagere af samfinansiering fra fonden revideres, og at revisionerne er jævnt fordelt over hele programmeringsperioden.

2. Når den udpegede revisionsmyndighed efter denne beslutning også er den udpegede revisionsmyndighed efter beslutning nr. .../2007/EF, beslutning nr. .../2007/EF og beslutning .../2007/EF*, eller når der anvendes fælles systemer for to eller flere af disse fonde, kan der fremlægges en fælles kombineret revisionsstrategi efter stk. 1, litra c).

* EUT: Indsæt venligst numrene på de tre beslutninger, der er nævnt i betragtning 27).

3. Revisionsmyndigheden udarbejder for hvert årligt program en rapport, som omfatter:
 - a) en årlig revisionsrapport med angivelse af resultaterne af de revisioner, der er foretaget i overensstemmelse med revisionsstrategien vedrørende det årlige program, og af alle konstaterede mangler ved systemerne til forvaltning og kontrol af programmet
 - b) en udtalelse, der udpeges på grundlag af de kontroller og revisioner, der er foretaget under revisionsmyndighedens ansvar, om, hvorvidt forvaltnings- og kontrolsystemet giver rimelig vished for, at de udgiftsanmeldelser, der er forelagt Kommission, er korrekte, og at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige
 - c) en erklæring, hvori gyldigheden af anmodningen om betaling eller erklæringen om godtgørelse af saldoen og de pågældende udgifters lovlighed og formelle rigtighed, vurderes.
4. Revisionsmyndigheden sikrer, at revisionsarbejdet udføres i overensstemmelse med internationalt accepterede revisionsstandarder.
5. Revisionerne i forbindelse med de projekter, som gennemføres i medlemsstaterne, kan finansieres som teknisk bistand, jf. artikel 17, forudsat at revisionsmyndighedens beføjelser efter artikel 24 respekteres.

KAPITEL VI

KONTROL

Artikel 31

Medlemsstaternes ansvar

1. Medlemsstaterne er ansvarlige for at sikre, at den økonomiske forvaltning af de flerårige og årlige programmer er forsvarlig, og at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige.
2. Medlemsstaterne sørger for, at de ansvarlige myndigheder, de myndigheder, til hvilke der er uddelegeret opgaver, godkendelsesmyndighederne, revisionsmyndighederne og alle andre relevante organer modtager den nødvendige vejledning i, hvordan de forvaltnings- og kontrolsystemer, der er omhandlet i artikel 24-30, skal oprettes for at sikre, at fællesskabsmidlerne anvendes effektivt og korrekt.
3. Medlemsstaterne forebygger, afslører og korrigerer uregelmæssigheder. De giver Kommissionen meddelelse herom og holder den underrettet om udviklingen i sager, hvor der er indledt administrativ eller retslig forfølgning.

Når beløb, der er udbetalt uretmæssigt til en endelig støttemodtager, ikke kan inddrives, er den pågældende medlemsstat ansvarlig for tilbagebetalingen af de tabte beløb til Den Europæiske Unions almindelige budget, hvis det kan lægges til grund, at tabet skyldes uregelmæssigheder eller forsømmelighed fra medlemsstatens side.

4. Medlemsstaterne har det primære ansvar for finanskontrollen med foranstaltningerne og sørger for, at forvaltnings- og kontrolsystemerne og revisionerne gennemføres således, at der sikres en korrekt og effektiv anvendelse af fællesskabsmidlerne. De sender Kommissionen en beskrivelse af disse systemer.
5. De detaljerede gennemførelsesbestemmelser til stk. 1-4 vedtages efter proceduren i artikel 52, stk. 2.

Artikel 32

Forvaltnings- og kontrolsystemer

1. Inden Kommissionen godkender det flerårige program efter proceduren i artikel 52, stk. 2, sikrer medlemsstaterne, at der er indført forvaltnings- og kontrolsystemer i overensstemmelse med artikel 24-30. De er ansvarlige for, at systemerne fungerer effektivt i hele programmeringsperioden.
2. Sammen med deres udkast til det flerårige program forelægger medlemsstaterne Kommissionen en beskrivelse af organisationen af og procedurerne i de ansvarlige myndigheder, de myndigheder, til hvilke der er uddelegeret opgaver, og godkendelsesmyndighederne, og en beskrivelse af de interne revisionssystemer, som anvendes af de pågældende myndigheder og organer, revisionsmyndigheden og alle andre organer, der foretager revisioner under dennes ansvar.
3. Kommissionen gennemgår anvendelsen af denne bestemmelse som led i udarbejdelsen af rapporten for perioden 2008-2010, jf. artikel 50, stk. 3.

Artikel 33

Kommissionens ansvar

1. Kommissionen sikrer efter proceduren i artikel 31, at medlemsstaterne har indført forvaltnings- og kontrolsystemer, der er i overensstemmelse med artikel 24-30, og den sikrer på grundlag af de årlige revisionsrapporter og sine egne revisioner, at systemerne fungerer effektivt i programmeringsperioden.
2. Uden at dette berører de revisioner, som foretages af medlemsstaterne, kan Kommissionens tjenestemænd eller bemyndigede repræsentanter for Kommissionen med mindst tre arbejdsdages varsel foretage kontrol på stedet for at kontrollere, om forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer effektivt, herunder revisioner af foranstaltninger, der indgår i de årlige programmer. Tjenestemænd eller bemyndigede repræsentanter fra den pågældende medlemsstat kan deltage i disse revisioner.
3. Kommissionen kan anmode en medlemsstat om at foretage kontrol på stedet for at undersøge, om systemerne fungerer korrekt, eller om en eller flere transaktioner er forskriftsmæssige. Kommissionens tjenestemænd eller bemyndigede repræsentanter for Kommissionen kan deltage i disse kontroller.
4. Kommissionen sikrer i samarbejde med medlemsstaterne passende oplysning om og offentlig omtale og opfølgning af de foranstaltninger, som fonden støtter.

5. Kommissionen sikrer i samarbejde med medlemsstaterne, at der er sammenhæng og komplementaritet mellem foranstaltningerne og andre relevante fællesskabspolitikker, -instrumenter og -initiativer.
6. Kommissionen vedtager retningslinjer med henblik på at sikre synligheden af de midler, der tildeles i henhold til denne beslutning.

Artikel 34

Samarbejde med medlemsstaternes revisionsmyndigheder

1. Kommissionen samarbejder med revisionsmyndighederne med henblik på at samordne deres respektive revisionsplaner og -metoder og udveksler straks resultaterne af revisionerne af forvaltnings- og kontrolsystemerne med henblik på at udnytte kontrolressourcerne bedst muligt og undgå unødigt dobbeltarbejde.

Kommissionen fremsætter sine bemærkninger til den revisionsstrategi, der fremlægges i henhold til artikel 30, senest tre måneder efter modtagelsen.

2. Ved fastsættelsen af sin egen revisionsstrategi identificerer Kommissionen de årlige programmer, som den finder tilfredsstillende på grundlag af sin viden om forvaltnings- og kontrolsystemerne.

For de pågældende programmets vedkommende kan Kommissionen konkludere, at den først og fremmest kan henholde sig til revisionsmaterialet fra medlemsstaterne, og at den kun vil foretage egen kontrol på stedet, hvis der er tegn på mangler ved systemerne.

KAPITEL VII

ØKONOMISK FORVALTNING

Artikel 35

Støtteberettigelse - udgiftsanmeldelser

1. Alle udgiftsanmeldelser skal omfatte de udgifter, som endelige støttemodtagere har afholdt i forbindelse med gennemførelsen af foranstaltningerne, og den tilsvarende offentlige eller private støtte.
2. Udgifterne skal svare til de betalinger, som de endelige støttemodtagere har foretaget. De skal dokumenteres med kvitterede fakturaer eller regnskabsbilag med tilsvarende bevisværdi.
3. For at være berettiget til støtte fra fonden skal en udgift være faktisk afholdt tidligst 1. januar det år, som den finansieringsbeslutning, der godkender det årlige program, vedrører, jf. artikel 21, stk. 5, tredje afsnit. De samfinansierede foranstaltninger må ikke være afsluttet før støtteberettigelsens begyndelsesdato.
4. Reglerne for udgifters støtteberettigelse i forbindelse med foranstaltninger, der gennemføres i medlemsstaterne og samfinansieres af fonden i overensstemmelse med artikel 3, vedtages efter proceduren i artikel 52, stk. 2.

Artikel 36

Ubeskårne betalinger til de endelige støttemodtagere

Medlemsstaterne sørger for, at den ansvarlige myndighed sikrer, at de endelige støttemodtagere modtager den fulde offentlige støtte så hurtigt som muligt. Der må ikke fradrages eller tilbageholdes nogen beløb eller opkræves yderligere særlige omkostninger eller andre omkostninger med tilsvarende virkning, som reducerer det beløb, der udbetales til de endelige støttemodtagere, forudsat at de endelige støttemodtagere opfylder alle krav med hensyn til foranstaltningernes og udgifternes støtteberettigelse.

Artikel 37

Anvendelse af euroen

1. Beløb i udkastet til medlemsstaternes flerårige og årlige programmer, jf. henholdsvis artikel 19 og 21, godkendte udgiftsanmeldelser, betalingsanmodninger, jf. artikel 27, stk. 1, litra n), og udgifter, der er omhandlet i fremskridtsrapporten om gennemførelsen af det årlige program, jf. artikel 39, stk. 4, samt den endelige rapport om gennemførelsen af det årlige program, jf. artikel 51, angives i euro.
2. Kommissionens finansieringsbeslutninger, som godkender medlemsstaternes årlige programmer, jf. artikel 21, stk. 5, tredje afsnit, og Kommissionens forpligtelser og betalinger angives og gennemføres i euro.

3. De medlemsstater, der ikke har indført euroen som national valuta på datoen for betalingsanmodningen, omregner udgifterne i national valuta til euro. Beløbet omregnes til euro til Kommissionens månedlige regnskabsvekselkurs for den måned, hvor udgifterne er bogført i de regnskaber, som den ansvarlige myndighed for det pågældende program fører. Kommissionen offentliggør hver måned denne kurs elektronisk.
4. Når en medlemsstat indfører euroen som national valuta, finder omregningsproceduren i stk. 3 fortsat anvendelse på alle udgifter, der er opført i godkendelsesmyndighedens regnskaber inden ikrafttrædelsesdatoen for den faste omregningskurs mellem den nationale valuta og euroen.

Artikel 38

Forpligtelser

Fællesskabets budgetmæssige forpligtelser indgås hvert år på grundlag af Kommissionens finansieringsbeslutning, som godkender det årlige program, jf. artikel 21, stk. 5, tredje afsnit.

Artikel 39

Betalinger - forfinansiering

1. Kommissionen udbetaler bidragene fra fonden i overensstemmelse med de budgetmæssige forpligtelser.

2. Udbetalingerne sker i form af forfinansiering og betaling af saldoen. Beløbene udbetales til den ansvarlige myndighed, som medlemsstaten har udpeget.
3. Der udbetales en første forfinansiering til medlemsstaten på 50% af det beløb, der er tildelt i henhold til den finansieringsbeslutning, der godkender det årlige program, senest 60 dage efter, at denne beslutning er vedtaget.
4. Der udbetales endnu en forfinansiering senest tre måneder efter, at Kommissionen inden for to måneder efter den formelle fremlæggelse af en betalingsanmodning fra en medlemsstat har godkendt en fremskridtsrapport om gennemførelsen af det årlige program og en godkendt udgiftsanmeldelse, som er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 29, stk. 1, litra a), og artikel 35, og som godtgør, at udgifterne har udgjort mindst 60% af den første forfinansiering.

Den anden forfinansiering fra Kommissionen kan ikke overstige 50% af det samlede beløb, der er tildelt i henhold til den finansieringsbeslutning, der godkender det årlige program og, såfremt en medlemsstat nationalt har indgået udgiftsforpligtelser for et beløb, der er mindre end beløbet i den finansieringsbeslutning, der godkender det årlige program, under ingen omstændigheder forskellen mellem de fællesskabsmidler, som medlemsstaten rent faktisk har indgået udgiftsforpligtelser for til de projekter, der er udvalgt inden for rammerne af det årlige program, og den første forfinansiering.

5. De renter, som forfinansieringen eventuelt afkaster, konteres det pågældende årlige program, idet det betragtes som en indtægt for medlemsstaten som nationalt offentligt bidrag og skal anmeldes til Kommissionen i forbindelse med udgiftsanmeldelsen vedrørende den endelige rapport om gennemførelsen af det årlige program.

6. De beløb, der er udbetalt som forfinansiering, udlignes i regnskaberne, når det årlige program afsluttes.

Artikel 40

Betaling af saldo

1. Kommissionen betaler saldoen, forudsat at den senest ni måneder efter den slutdato for udgifternes støtteberettigelse, som er fastsat i den finansieringsbeslutning, der godkender det årlige program, har modtaget følgende dokumenter:
- a) en godkendt udgiftsanmeldelse, der behørigt er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 29, stk. 1, litra a), og artikel 35 og en anmodning om betaling af saldoen eller en erklæring om godtgørelse
 - b) den afsluttende rapport om gennemførelse af det årlige program, jf. artikel 51
 - c) den årlige revisionsrapport, udtalelse og erklæring, som er omhandlet i artikel 30, stk. 3.

Saldoen betales kun, hvis den endelige rapport om gennemførelse af det årlige program og erklæringen om, at anmodningen om betaling af saldoen er gyldig, accepteres.

2. Hvis den ansvarlige myndighed ikke inden fristens udløb fremlægger de dokumenter, som er anført i stk. 1, i et acceptabelt format, frigør Kommissionen den del af den budgetmæssige forpligtelse for det tilsvarende årlige program, som ikke er blevet brugt til betaling af forfinansieringen.
3. Den procedure med automatisk frigørelse, som er omhandlet i stk. 2, suspenderes med hensyn til beløbet for de pågældende projekter, når der på medlemsstatsplan verserer en retssag eller administrativ klage med opsættende virkning på det tidspunkt, hvor de dokumenter, som er anført i stk. 1, fremlægges. Medlemsstaten giver i den endelige rapport, som den fremlægger, detaljerede oplysninger om disse projekter og indsender hver sjette måned rapporter om de fremskridt, der er gjort med hensyn til disse projekter. Senest tre måneder efter afslutningen af retssagen eller den administrative klageprocedure fremlægger medlemsstaten de dokumenter, der i stk. 1 kræves for de pågældende projekter.
4. Den frist på ni måneder, som er omhandlet i stk. 1, ophører med at løbe, hvis Kommissionen vedtager en beslutning om suspension af udbetalingerne af samfinansieringen til det relevante årlige program i overensstemmelse med artikel 42. Fristen begynder at løbe igen fra den dato, hvor Kommissionens beslutning som omhandlet i artikel 40, stk. 3, er blevet meddelt medlemsstaten.
5. Med forbehold af artikel 41 informerer Kommissionen senest seks måneder efter, at den har modtaget de dokumenter, som er anført i nærværende artikels stk. 1, medlemsstaten om det udgiftsbeløb, som Kommissionen anerkender, at fonden skal dække, og om de finansielle korrektioner, som måtte følge af forskellen mellem de anmeldte udgifter og de anerkendte udgifter. Medlemsstaten har tre måneder til at fremsætte bemærkninger.

6. Senest tre måneder efter, at Kommissionen har modtaget medlemsstatens bemærkninger, træffer den beslutning om det udgiftsbeløb, som det anerkendes, at fonden skal dække, og inddriver den saldo, der fremkommer som forskellen mellem de endeligt anerkendte udgifter og de beløb, som allerede er udbetalt til denne medlemsstat.
7. Forudsat at der er tilstrækkelige budgetmidler til rådighed, betaler Kommissionen saldoen senest 60 dage efter den dato, hvor den accepterer de dokumenter, som er anført i stk. 1. Resten af den budgetmæssige forpligtelse frigøres senest seks måneder efter betalingen.

Artikel 41

Tilbageholdelse af betalinger

1. Betalingen tilbageholdes i en periode på højst seks måneder af den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede som omhandlet i finansforordningen, hvis:
 - a) der i en rapport fra et nationalt revisionsorgan eller et fællesskabsrevisionsorgan er tegn på betydelige mangler ved forvaltnings- og kontrolsystemerne
 - b) den anvisningsberettigede er nødt til at foretage yderligere kontrol, fordi han har fået kendskab til oplysninger, der peger i retning af, at udgifter i en godkendt udgiftsanmeldelse er behæftet med en væsentlig uregelmæssighed, som ikke er korrigeret.
2. Medlemsstaten og den ansvarlige myndighed underrettes straks om begrundelsen for tilbageholdelsen af betalingen. Betalingen tilbageholdes, indtil medlemsstaten træffer de fornødne foranstaltninger.

Artikel 42
Suspension af betalinger

1. Kommissionen kan suspendere alle eller en del af forfinansierings- og saldobetalingerne, hvis:
 - a) der er konstateret en alvorlig mangel ved forvaltnings- og kontrolsystemet for programmet, som påvirker pålideligheden af proceduren for attestering af betalinger, og der ikke er truffet korrigerende foranstaltninger på dette punkt, eller
 - b) udgifterne i en godkendt udgiftsanmeldelse er behæftet med en væsentlig uregelmæssighed, som ikke er korrigeret, eller
 - c) en medlemsstat ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til artikel 31 og 32.
2. Kommissionen kan beslutte at suspendere forfinansierings- og saldobetalingerne efter at have givet medlemsstaten mulighed for at fremsætte bemærkninger inden for en frist på tre måneder.
3. Kommissionen bringer suspensionen af forfinansierings- og saldobetalingerne til ophør, når den finder, at medlemsstaten har truffet de foranstaltninger, som er nødvendige for, at suspensionen kan ophæves.
4. Hvis medlemsstaten ikke træffer de nødvendige foranstaltninger, kan Kommissionen træffe beslutning om at annullere hele eller en del af fællesskabstilskuddet til det årlige program i henhold til artikel 46.

Artikel 43

Opbevaring af dokumenter

Uden at det berører bestemmelserne om statsstøtte i traktatens artikel 87, sikrer den ansvarlige myndighed, at alle bilag vedrørende udgifter og revisioner i forbindelse med de pågældende programmer opbevares til brug for Kommissionen og Revisionsretten i en periode på fem år efter afslutningen af programmerne i overensstemmelse med artikel 40, stk. 1.

Denne periode afbrydes, hvis der indledes en retssag, eller hvis Kommissionen fremsætter behørigt begrundet anmodning herom.

Dokumenterne opbevares enten som originaler eller bekræftede kopier, på almindeligt anerkendte datamedier.

KAPITEL VIII

FINANSIELLE KORREKTIONER

Artikel 44

Finansielle korrektioner

foretaget af medlemsstaterne

1. Medlemsstaterne har i første instans ansvaret for at undersøge uregelmæssigheder og reagerer på tegn på større ændringer, som har indflydelse på arten af eller betingelserne for gennemførelsen af eller kontrollen med programmerne og foretager de nødvendige finansielle korrektioner.

2. Medlemsstaterne foretager de nødvendige finansielle korrektioner med hensyn til de enkeltstående eller systemrelaterede uregelmæssigheder, som afsløres i forbindelse med foranstaltninger eller årlige programmer.

De korrektioner, som medlemsstaten foretager, består i annullering og om muligt inddrivelse af hele eller en del af Fællesskabets bidrag. Hvis beløbet ikke tilbagebetales inden for den frist, som den pågældende medlemsstat har fastsat, skal der betales morarenter, som beregnes ved anvendelse af den rentesats, som er omhandlet i artikel 47, stk. 2. Medlemsstaten tager hensyn til uregelmæssighedernes art og alvor og det økonomiske tab for fonden.

3. I tilfælde af systemrelaterede uregelmæssigheder udvider den pågældende medlemsstat sine undersøgelser til at omfatte alle transaktioner, som kan tænkes at være berørt.
4. Medlemsstaterne medtager i den endelige rapport om gennemførelsen af det årlige program, jf. artikel 51, en liste over annullationsprocedurer, der er indledt for det pågældende årlige program.

Artikel 45
Kommissionens revision af regnskaberne
og finansielle korrektioner

1. Uden at det berører Revisionsrettens beføjelser og den kontrol, som medlemsstaterne foretager i henhold til nationale love og administrative bestemmelser, kan Kommissionens tjenestemænd eller bemyndigede repræsentanter for Kommissionen med mindst tre arbejdsdages varsel foretage kontrol på stedet, herunder stikprøvekontrol, af de foranstaltninger, der finansieres af fonden, og af forvaltnings- og kontrolsystemerne. Kommissionen underretter den pågældende medlemsstat herom, så den kan modtage den nødvendige bistand. Tjenestemænd eller bemyndigede repræsentanter fra den pågældende medlemsstat kan deltage i denne kontrol.

Kommissionen kan anmode den pågældende medlemsstat om at foretage kontrol på stedet for at undersøge nøjagtigheden af en eller flere transaktioner. Kommissionens tjenestemænd eller bemyndigede repræsentanter for Kommissionen kan deltage i denne kontrol.

2. Hvis Kommissionen efter at have foretaget den nødvendige kontrol konkluderer, at en medlemsstat ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til artikel 31, suspenderer den forfinansierings- eller saldobetalingen i overensstemmelse med artikel 42.

Artikel 46

Kriterier for korrektionerne

1. Kommissionen kan foretage finansielle korrektioner ved at annullere hele eller en del af Fællesskabets bidrag til et årligt program, hvis den efter den nødvendige gennemgang konkluderer, at:
 - a) der er en alvorlig mangel ved forvaltnings- og kontrolsystemet for programmet, som har bragt det bidrag fra Fællesskabet, der allerede er udbetalt til programmet, i fare
 - b) udgifterne i en godkendt udgiftsanmeldelse er ukorrekte og ikke er blevet korrigeret af medlemsstaten, inden korrektionsproceduren blev indledt i henhold til dette stykke
 - c) en medlemsstat ikke har overholdt sine forpligtelser i henhold til artikel 31, inden korrektionsproceduren blev indledt i henhold til dette stykke.

Kommissionen træffer beslutning under hensyntagen til eventuelle bemærkninger fra medlemsstaten.

2. Kommissionen baserer sine finansielle korrektioner på konstaterede enkeltstående uregelmæssigheder, idet den tager hensyn til, om uregelmæssigheden er systemrelateret, ved afgørelsen af, om der bør anvendes en fast korrektion eller en ekstrapoleret korrektion. Hvis uregelmæssigheden har tilknytning til en udgiftsanmeldelse, for hvilken revisionsmyndigheden tidligere i henhold til artikel 30, stk. 3, litra b), har afgivet en positiv erklæring, formodes det, at der er tale om et systemrelateret problem, som giver anledning til anvendelse af en fast korrektion eller en ekstrapoleret korrektion, medmindre medlemsstaten inden for tre måneder kan fremlægge et bevis, som afkræfter denne formodning.

3. Når Kommissionen fastsætter korrektionens størrelse, tager den hensyn til uregelmæssighedens omfang og omfanget og de finansielle virkninger af de mangler, der er konstateret ved det pågældende årlige program.
4. Når Kommissionen baserer sin holdning på forhold, som er fastslået af revisorer uden for dens egne tjenestegrene, drager den sine egne konklusioner vedrørende de finansielle følger efter gennemgang af de foranstaltninger, som den pågældende medlemsstat har truffet i henhold til artikel 32, rapporter om anmeldte uregelmæssigheder og eventuelle svar fra medlemsstaten.

Artikel 47

Tilbagebetaling

1. Alle tilbagebetalinger til Den Europæiske Unions almindelige budget skal ske før den forfaldsdato, der er angivet på indtægtsordren, som udarbejdes i overensstemmelse med artikel 72 i finansforordningen. Denne forfaldsdato skal være den sidste dag i den anden måned, der følger efter udstedelsen af indtægtsordren.
2. Enhver forsinkelse med tilbagebetalingen giver anledning til betaling af morarenter fra forfaldsdatoen og til datoen for den faktiske betaling. Rentesatsen er den sats, som Den Europæiske Centralbank pr. den første kalenderdag i forfaldsmånedens anvender på sine væsentligste refinansieringstransaktioner, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende, Serie C, forhøjet med tre og et halvt procentpoint.

Artikel 48

Medlemsstaternes forpligtelser

En finansiel korrektion foretaget af Kommissionen berører ikke medlemsstatens forpligtelse til at foretage inddrivelser i henhold til artikel 44.

KAPITEL IX
OVERVÅGNING, EVALUERING OG RAPPORTER

Artikel 49

Overvågning og evaluering

1. Kommissionen overvåger regelmæssigt fonden i samarbejde med medlemsstaterne.
2. Fonden evalueres af Kommissionen i partnerskab med medlemsstaterne for at vurdere de iværksatte foranstaltningers relevans, effektivitet og virkninger i lyset af det generelle mål, der er fastsat i artikel 2, i forbindelse med udarbejdelsen af den rapport, der er omhandlet i artikel 50, stk. 3.
3. Kommissionen vurderer også komplementariteten mellem de foranstaltninger, der gennemføres under fonden, og de foranstaltninger, der henhører under andre relevante fællesskabspolitikker, -instrumenter og -initiativer.

Artikel 50
Rapporteringsforpligtelser

1. Den ansvarlige myndighed i hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at projekterne overvåges og evalueres.

Med henblik herpå skal aftaler og kontrakter, som den indgår med de organisationer, der er ansvarlige for gennemførelsen af foranstaltningerne, indeholde bestemmelser om, at der regelmæssigt skal fremlægges detaljerede rapporter om, hvor langt man er nået med gennemførelsen og opfyldelsen af de fastsatte mål, og disse rapporter skal danne grundlag for henholdsvis den fremskridtsrapport og de endelige rapporter om gennemførelsen af det årlige program.

2. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen:
 - a) senest den 30. juni 2010 en evalueringsrapport om gennemførelsen af de foranstaltninger, der er samfinansieret af fonden
 - b) senest den 30. juni 2012 for perioden 2008-2010 og senest den 30. juni 2015 for perioden 2011-2013 en evalueringsrapport om resultaterne og virkningerne af de foranstaltninger, der er samfinansieret af fonden

3. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget
 - a) senest den 30. juni 2010 en rapport om anvendelsen af kriterierne i artikel 15 for den årlige fordeling af midler mellem medlemsstaterne samt eventuelle forslag til ændringer
 - b) senest den 31. december 2010 en interimrapport om de opnåede resultater og om kvalitative og kvantitative aspekter af gennemførelsen af fonden samt forslag til fondens fremtidige udvikling
 - c) senest den 31. december 2012 for perioden 2008-2010 og senest den 31. december 2015 for perioden 2011-2013 en efterfølgende evalueringsrapport.

Artikel 51

*Endelig rapport om
gennemførelsen af det årlige program*

1. Den endelige rapport om gennemførelsen af det årlige program skal indeholde følgende oplysninger for at sikre et klart overblik over gennemførelsen af programmet:
 - a) den finansielle og operationelle gennemførelse af det årlige program

- b) de fremskridt, der er gjort med hensyn til at gennemføre det flerårige program og dets prioriteter i forhold til de særlige kontrollerbare mål, idet der, når det er muligt, foretages en kvantificering af indikatorerne
- c) de foranstaltninger, som den ansvarlige myndighed har truffet for at sikre en korrekt og effektiv gennemførelse, navnlig:
 - i) overvågnings- og evalueringsforanstaltninger, herunder foranstaltninger vedrørende dataindsamling
 - ii) en oversigt over alle større problemer i forbindelse med gennemførelsen af det operationelle program og de foranstaltninger, som er truffet
 - iii) anvendelsen af teknisk bistand
- d) de foranstaltninger, der er truffet for at informere om og sikre offentlig omtale af de årlige og flerårige programmer.

2. Rapporten kan godkendes, når den indeholder alle de oplysninger, der er nævnt i stk. 1. Kommissionen træffer inden for to måneder efter at have modtaget alle de oplysninger, der er nævnt i stk. 1, en afgørelse om indholdet af den rapport, som den ansvarlige myndighed har forelagt, og afgørelsen meddeles medlemsstaterne. Hvis Kommissionen ikke reagerer inden udløbet af den fastsatte frist, betragtes rapporten som godkendt.

KAPITEL X

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 52

Udvalg

1. Kommissionen bistås af det fælles udvalg for solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme, som nedsættes ved beslutning .../2007/EF*.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.
3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, samt stk. 5, litra b, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioderne i artikel 5a, stk. 3, litra c), og stk. 4, litra b) og e) i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til seks uger.

* EUT: Indsæt venligst nummeret på den i betragtning 27) anden nævnte beslutning (Fonden for De Ydre Grænser).

Artikel 53

Revision

Europa-Parlamentet og Rådet tager denne beslutning op til revision på grundlag af et forslag fra Kommissionen senest den 30. juni 2013.

Artikel 54

Ikrafttræden og anvendelse

Denne beslutning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne beslutning anvendes fra den 1. januar 2008 med undtagelse af artikel 14, 18, 19, 21, 22, 25, artikel 31, stk. 2 og 5, artikel 32, artikel 35, stk. 4, og artikel 52, som anvendes fra den ...**.

** Datoen for denne beslutnings ikrafttræden.

Artikel 55

Adressater

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i ..., den

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand
